

Када се креће на пут у непознатом правцу, колико ће се корака на њему направити не зависи само од возача за воланом или од броја путника, већ и од количине и квалитета сипаног горива, од стања мотора и тежине пртљага који путници носе.

Свака од наведених ставки може бити одлучујућа када је реч о судбини Владе у најави. Њој је већ запало у аманет да због тешког порођаја на свет дође са видљивим последицама, те да тако дефектна, са шест прстију, три ока и мутански огромном главом покуша да преузме полуге власти од претходне мутиране хоботнице која је имала главу паука, а пипке октопода.

Србија је још једанпут показала да је одличан експериментални контејнер у којима се врше фузије које контрирају свим законима физике, политике и логике. Иако сви фокусирају своју пажњу на „неверство“ Ивице Дачића и раскид стратешког партнерства са демократама, на мала врата, она специјално направљена за кућне љубимце која не стварају велику промају када се отварају и затварају, у нову владу улази ултимативни политички *surviver*, човек који је политику и свео на својеврсни ријалити шоу.

Млађану Динкићу ово ће бити четврта влада са три различита премијера и три различите парламентарне већине. Чврстих принципа попут премаза који се у све меша надживео је обе Коштуничине, преживео је реконструкцију Цветковићеве, а сада је неопходни партнер и погодна тампон-зона између напредњака и социјалиста у Дачићевој влади.

Неће му ни бити први пут да изиграва изолациони материјал између завађених страна, али ће овог пута проблем бити утолико већи јер новопечени партнери носе исувише тежак пртљаг са собом, пун оптужби, клевета, псовки.

Дачићева влада не може имати оно погонско гориво које је имала прва Коштуничина, а то је терапијска детронизација демократа па да на тој платформи изврши санацију српског друштва јер су сами социјалисти четворогодишњим учествовањем у тој влади себи у кофер спаковали хипотеку саучесника, као и довољно прљавог веша који би тим претресом дошао на увид јавности.

Са друге стране, напредњаци су своју политичку каријеру изградили на пароли „држ'те лопова“, а њихови гласачи су жедни демократске жуто-плаве крви тако да једино сеча ДС-кнезова може задовољити њихове апетите, што би новој влади дало барем мало маневарског простора да иза те димне завесе спроведе неопходне болне резове.

Лов на вештице помогао би да се анестезира ионако конфузно бирачко тело да би операција уопште могла да се изврши, са каквим исходом – велико је питање. Али, врелина са тих ломача не би могла да заобиђе ни премијерове људе чије би се маске брзо истопиле, а њихова лица истом брзином могла би да се нађу на потерницама које би се претварале у политичке читуље.

Премијерско место може бити клопка за амбициозног Ивицу, јер њена краткотрајност, која би могла да буде програмирана још на почетку, на пример, Вучићевом апстиненцијом у власти, највише би штетила управо онима који су први потрчали за сиром у Николићевој мишоловци.

Дачићев „леш“ био би тачка ослонца са које би или демократе или напредњаци одскочили на следећим изборима. Александар Вучић је свестан да је ово игра затворених карата, да леђа увек морају бити окренута ка зиду, али да ће са тим ограничењима бити готово немогуће решити акутне проблеме који Србију разарају.

За неколико месеци грађани ће захтевати прве резултате, осетни бољитак у својим животима, реални напредак као резултат свог избора, без лако уочљивих тих резултата њихова освета на следећим изборима биће немилосрдна. ВД лидер напредњака је свестан да у Владу улазе вируси који би могли бити њен осми путник. Ниједна влада са Динкићем у њој није издржала пун мандат и те мантре ће се тешко ослободити и овог пута.

Резервни падобран у виду ДСС-а који би играо улогу либерала-џокера из претходног мандата је готово немогућ јер је „различак“ из свих комбинација испао оног дана када се Николић одлучио на бриселско ходочашће, терцирање Штефану Филеу уз „Оду радости“ на инаугурацији или постављање заставе ЕУ, као део неизоставног инвентара у Председништву, па и приликом додељивања мандата за састављање Владе.

Укалупити Млађана Динкића, зауздати амбициозне и похлепне социјалисте, контролисати лешинаре из својих редова биће главни задаци напредњака како би преживели барем првих сто дана на власти.

Без премијерског места, што је логични победнички плен, са упитним капацитетом Томислава Николића као предводника у решавању питања Косова и региона, са једним оком усмереним на своје коалиционе партнере, а другим на рањене демократе, напредњаке тек чекају прави изазови за које ни они сами не знају да ли су дорасли.

Да ли је таква варијанта извеснија од нових избора, показаће време.